

του **Ανέστη Στανίτσα***

«Πατέρα μου», έτσι με φωνάζει ο μεγάλος μου γιος,

- από δω η Εμίρα, φίλη από τη Σερβία.

Πανέμορφη η Εμίρα, με όμορφα μάτια λαδοπράσινα.

- Εμίρα;

Θα σου πω την ιστορία της, μου λέει:

- Ο παππούς της, παρτιζάνος στο λαϊκό στρατό του Τίτο, είχε ερωτευτεί μια παρτιζάνα, την Εμιρέ. Εδώ κάτω πολεμούσε, Κόσοβο, Μακεδονία. Σκοτώθηκε σε μια μάχη με τους Γερμανούς και τους Κροάτες φασίστες συνεργάτες τους. Ήταν σύνδεσμος, αγγελιοφόρος, έμπαινε συχνά στην Ελλάδα, έπαιρνε κρυπτογραφημένα μηνύματα από Έλληνες παρτιζάνους, συνεργαζόταν με τον Ελληνικό Λαϊκό Στρατό.

- Να σου πω και 'γω μια ιστορία, του λέω. Ένας αδερφός του παππού σου έκανε ακριβώς την ίδια αποστολή, έπαιρνε τα μηνύματα απ' το αρχηγείο και μέσα απ' τα βουνά, απ' τα Κρούσια τα παρέδινε στους Γιουγκοσλάβους παρτιζάνους.

Στη Δοϊράνη, τον σκοτώσανε σε ένα μπλόκο που του κάνανε σε ένα ξέφωτο οι Ναζί, με

ντόπιους συνεργάτες τους φασίστες. Μάλιστα όταν τον κυκλώσανε και κατάλαβε ότι δεν είχε ελπίδα, έκανε κομματάκια τα μηνύματα και τα έφαγε κι αφού σκότωσε μερικούς φασίστες, κράτησε την τελευταία σφαίρα για τον εαυτό του.

Τον πήγαν στην πλατεία του κοντινού χωριού οι δολοφόνοι, για επίδειξη, του είχαν σκίσει το στομάχι μάλιστα για να βρουν τα σχισμένα μηνύματα.

- Λες να συναντήθηκαν και με τον παρτιζάνο παππού της Εμίρας;

- Μπορεί, ποιος ξέρει.

Τα Χριστούγεννα ανεβήκαμε με την όμορφη Εμιρέ στο Βελιγράδι και εκεί αφηγήθηκε την ιστορία στον παππού της.

Αφού ήπιαμε δυό ποτήρια, έπεσε σιωπή. Σηκώθηκε ο παλιός παρτιζάνος, ψηλός, αξύριστος και βουρκωμένος και με υψωμένη την αριστερή γροθιά του φώναξε στα σέρβικα:

- Αθάνατος!

Έκλαψε και κλάψαμε όλοι μαζί του• κι ας μην τον γνώριζε κανείς.

2019, Σκοπός Σερρών

**ο Ανέστης Στανίτσας είναι ηλεκτρολόγος στα σφαγεία Σκοπού Σερρών*